

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága részére!

Budapest

Donáti u. 35-45. sz.

1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/893-5/2015
Érkezett:	2015 MÁJ 27.
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 2+ hb db	H

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] k
[REDACTED] l [REDACTED]

a Tatabányai Törvényszék előtt 13.P.20.721/2012. sz. alatt folyamatban volt eljárásban kelt határozat nyomán előterjesztett alkotmánybírósági panaszra, illetőleg az annak kapcsán kelt IV/893-3/2015. sz. tájékoztatásra figyelemmel korábban előterjesztett kérelmünket az alábbiak szerint egészítjük ki, illetőleg az alábbi nyilatkozatokat tesszük részben megismételve, illetőleg kiegészítve korábbi beadványunkat:

1. Az ügy előzményeként – s mintegy röviden, de ismertetve a peres eljárás érdemét is – a korábban már előadottakra hívjuk fel a t. Alkotmánybíróság figyelmét, nevezetesen az alábbiakra:

1.1. Az ügy érdeme a peres felek között létrejött, több szerződésben rögzített (ingatlan adásvételi szerződés, ingó adásvételi szerződés, üzleti értékre vonatkozó adásvételi szerződés, bérleti szerződés és megállapodás) szerződéses akarat kapcsán került előterjesztésre. Tény, hogy a felperesek által előterjesztett petitum meglehetősen bonyolult, és valóban nagyrészt a felperesek és az alperesek között létrejött 2008. november 25. napján létrejött szerződések – s nem csupán az I. fokú bíróság által hivatkozott megállapodás megjelölésű okirat - alapján nyugszik.

E komplett jogviszonyra tekintettel kértünk teljes körű elszámolást, de az elszámolás során érvényesíteni kívánt igények jogcíme nem kizárólag a szerződésre vezethető vissza. Ingóságok értéke, azokkal való elszámolás, szerződésből fakadó, illetőleg szerződésen kívüli károk okozása stb. mind mind szerepeltek a felperesek által megjelölt igénypontokban, bár ennek a jelen alkotmányjogi panasz kapcsán a jelentősége csak sokadlagos.

1.2. Tény továbbá az is, hogy a számos megállapodás közül az egyikben szerepelt egy meglehetősen érthetetlen, és a jogérvényesítés kapcsán úgy gondoljuk, hogy meglehetősen nehezen is alkalmazható választottbírói kikötés a jogvita egy részének elbírálására.

I. fokú bíróságon az alperesek több alkalommal terjesztettek elő permegszüntetés iránti kérelmet, melyet az I. fokú bíróság sorra elutasított részben akceptálva az előzőekben felperesi jogi képviselő által előadottakat, de nyilván saját meggyőződésére is figyelemmel s rögzítette, hogy:

„A bíróság az alperesek permegszüntetési kérelmét elutasítja, mert a választottbírói szerződést érvénytelennek, betarthatatlannak ítéli. A bírósági eljárásban lehet csak döntenie az öt szerződés együttes értékelésével a felek közötti szerződésről, a marasztalásra, és nem megállapításra irányuló keresetről”.

Az I. fokú bíróság fenti döntése nemcsak hogy helyes és a szerződések, valamint a felperesi tényelőadások kellő értékelésére mutat, de ki is jelölte az I. fokú bíróság, illetőleg a felek útját.

1.3. A fentiek szellemében több, mint két esztendőn át tartott az I. fokú eljárás, melynek keretében hét érdemi tárgyalás megtartására, számos tanú meghallgatására került sor, mi több, az I. fokú bíróság felhívására még szakértői díj megelőlegezésére is sor került a részünkről.

1.4. A jelen ügy kapcsán érdemmel bíró határozat közvetlen előzményeként az I. fokú bíróság időközben kijelölt új tanácsa helyett eljáró bírósági titkár az eljárást – az előzményi eljárás, nevezetesen a választottbírói eljárás hiányára figyelemmel – megszüntette, s ezt a végzést az II. fokú bíróságként eljáró Győri Ítéltábla helyben is hagyta.

2. Mindezeket követően az I. fokú bíróság az eljárás megszüntetéséről szóló 77. sz. alatt kelt végzését azzal egészítette ki 93. sz. alatt kelt végzésével, hogy a felpereseket, azaz bennünket marasztalt **12.000.000.-Ft, azaz Tizenkettőmillió forint perköltségben.**

E határozat elleni fellebbezésünkben kifejtettük, hogy az I. fokon eljáró Tatabányai Törvényszék előtt folyamatban volt eljárás a 77. sorszámú végzéssel a per alapjául fekvő egyik szerződésben fellelhető választottbírói kikötés folytán szűnt meg és zárult le (jóllehet ezzel összefüggő kifogásainkat, illetőleg észrevételeinket úgy az I. fokú bíróság felé, mint a t. Ítéltábla felé közvetlenül megtettük).

Ezen kikötés folytán a Törvényszék és a fellebbezés folyamán t. Ítéltábla jogi álláspontja szerint is a kereset idézés kibocsátása nélküli elutasításának, lett volna helye!

Ezzel kapcsolatban előadtuk s előadjuk alkotmányjogi panaszunk indokaként is, hogy nevezett szerződés általunk már keresetlevél beadásával egy időben becsatolásra került és mint ilyen a kérdéses választottbírói kikötés is ezzel egyszerre vált az eljáró bíróság számára megismerhetővé!

Az eljárás folyamán a Törvényszék ennek ellenére, tudva a kikötés létéről és mibenlétéről keresetünk fentiek szerinti, idézés nélküli elutasításáról nem rendelkezett, azt tárgyalásra alkalmasnak tekintette és abban a tárgyalást kitzúzte, majd pedig mindösszesen hét tárgyalást tartott.

A per megszüntetésére ezt követően, az eljáró bíró cseréje után került sor, miközben az eljárásban a nevezett választottbírói kikötéssel kapcsolatosan semmiféle új tény, illetve új információ nem merült fel, továbbá peres felek álláspontja is változatlan maradt a kérdésben.

Mindezek alapján álláspontunk szerint egyértelműen kijelenthető, hogy amennyiben a Törvényszék eljárása folyamán következetesen azonos jogi álláspontot követ, úgy vagy keresetünk idézés kibocsátása nélküli elutasításának lett volna helye, vagy pedig a per tárgyának érdemi tárgyalására és annak vonatkozásában ítélettel történő döntés meghozatalára kellett volna, hogy sor kerüljön. Ezzel szemben a valóságban az eljárás folyamán megkezdődött az érdemi tárgyalás, majd következtelen módon korábbi jogi álláspontjával szögesen szembehelyezkedve a Törvényszék a pert megszüntette és felpereseket később kiegészítően perköltségekben is marasztalta.

A fentiekre tekintettel hivatkozunk a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 78. § (5) bekezdésére, melynek szerint „a bíróság érdekkörében felmerült – egyébként elhárítható – ok következtében” keletkezett költségeket „az állam viseli”.

Tekintettel arra, hogy jelen esetben alperesi ügyvédi költségeket a Törvényszék azon cselekménye okozta, hogy eljárást választottbírói kikötésről tudomása ellenére folytatta le, miközben későbbi jogi álláspontja alapján ezt kereset elutasítására okot adó indoknak tekintette és ezen költségek

mindenképpen elháríthatóak lehettek volna azáltal, ha a keresetet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, illetve esetleg első tárgyaláson a pert megszünteti, kértük az eljáró Győri Ítéltáblát, hogy a Törvényszék 93. szám alatt kelt végzését megváltoztatni, alperesi perköltségekben államot marasztalni szíveskedjék.

A Győri Ítéltábla a jelen alkotmánybíróági panasszal támadott határozatával részben helyt adva kifogásaiknak, azonban az alapvető kifogásainkat mégiscsak negligálva akként határozott jogerős végzésével, hogy 5.000.000.-Ft, azaz Ötmillió forint perköltség megfizetésére vagyunk kötelesek.

3. Az ügy egészét e helyütt nem érintve, s kizárólag a perköltségről rendelkező határozatra fókuszálva az alábbiakat kívánjuk megjegyezni, s ezzel rá is térünk alkotmányjogi panaszunk érdemére:

Úgy gondoljuk, hogy az eljárás végeredményét tekintve, különös figyelemmel a reánk mért tetemes perköltségre, mindenképpen sérti az Alaptörvényben rögzített bírósághoz való forduláshoz való jogunkat, illetőleg a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogunkat (Szabadság és felelősség - XXIV. cikk és XXVIII. cikk).

Nem is beszélve arról, hogy egyáltalán nem illeszkedik szervesen, sőt kifejezetten ellentétes az e körben eddig irányadó bírói gyakorlattal is, hiszen csak jogi képviselőnk praxisában több esetben fordult elő, hogy több szinten lefolytatott, ám végül mégiscsak arra hivatkozva, hogy keresetlevél kibocsátására sem került sor, megszüntetett peres eljárás során a felek egyike sem kapott semmiféle perköltséget, ami per híján (!) egyébként is logikus!

Az ügy kapcsán sérelmezzük továbbá azt is, hogy annak ellenére, hogy az terhünkre megállapított perköltség nagyságrendje egyáltalán nem szokványos, azzal kapcsolatosan törvényben nem biztosított a rendkívüli jogorvoslat útja számunkra, hiszen a Polgári Perrendtartás kizárja még egy ilyen nagyságrendű ügy kapcsán is a felülvizsgálati kérelem előterjesztését. S e nyilatkozatunkkal mindjárt eleget is tettünk a körbéli nyilatkozattételi kötelezettségünknek, hogy van-e folyamatban a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás az ügy kapcsán, hiszen a törvény zárja ki, hogy felülvizsgálati kérelmet terjesszünk elő.

4. Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában, az Alkotmánybírósról szóló 2011. évi CLI törvény 26 § (1) bekezdésben rögzítettek, illetőleg a 27 §-ben rögzítettek alapján alkotmányjogi panaszt terjesztünk elő és kérjük a t. Alkotmánybírósrót, hogy az eljárásban született fenti határozatot vizsgálja felül, s helyezze hatályon kívül!

Az Alkotmánybírósról szóló 2011. évi CLI törvény vonatkozó rendelkezése szerint:

26. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósróghoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósróghoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Esetünkben nyilvánvalóan kimerítettük a perrendtartásban rögzített jogorvoslati lehetőségeinket, hiszen az inkriminált határozattal szemben további fellebbezésnek helye nincsen, felülvizsgálat előterjesztésére pedig úgyszintén nincsen mód, hiszen önállóan a perköltségről rendelkező rendelkezés felülvizsgálati kérelemmel nem támadható.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke szerint:

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(5) A (4) bekezdés nem zárja ki valamely személy büntetőeljárás alá vonását és elítélését olyan cselekményért, amely elkövetése idején a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai szerint bűncselekmény volt.

(6) A jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Szilárd meggyőződésünk az, hogy egybe vetve az általunk felvázolt tényállást, másik oldalról pedig a fent hivatkozott alaptörvénybéli és jogszabályi rendelkezéseket, az adott ügyben alkotmányos jogaink nyilvánvalóan sérültek, melynek kapcsán sérelmeink orvoslása kapcsán fordultunk a t. Alkotmánybírósághoz.

Alaptörvényben biztosított, a tisztességes eljáráshoz való jogunk, s a jogorvoslati jogunk is sérült az eljárás során, hiszen nyilvánvalóan az eljárt bíróságok a sajátos pervezetésük nyomán elhúzódó eljárás költségeit úgy akarják a felperesekre hárítani, hogy annak egyfelől ilyen formán jogszabályi alapja nincsen (amennyiben a kereseti kérelem idézés kibocsátása nélkül történt elutasítására került volna sor, fel sem merülhetne a költség kérdése), másfelől pedig ha valaki, hát az eljárt I. fokú bíróság okolható azzal, hogy egyáltalán érdemi eljárásra sor került!

A jogorvoslatihoz fűződő jogunk pedig azért sérült, mert a perrendtartás nem biztosít számunkra jogorvoslati lehetőséget, hogy ilyen nagyságrendű költségmegállapítás esetén a Kúriához fordulhassunk! A jogerős határozat szerint is 5.000.000.-Ft (!!!) összegű perköltség került megállapításra, mely nagyságrend esetén számunkra elfogadhatatlan, hogy egy országos hatáskörű bírói fórumhoz ne fordulhassunk!

5. A beadványunkban hivatkozott iratokat beadványunkhoz nem csatoljuk, hiszen azok az I. fokú bíróság előtt elfekszenek, egyúttal kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy az ügy iratait, melyek a Tatabányai Törvényszék előtt elfekszenek, szíveskedjék beszerezni.

6. Az alkotmányjogi panasszal érintett határozatot eredetileg 2015. január 22. napján vettük kézhez jogi képviselőnk útján, így azt határidőben terjesztettük elő az Alkotmánybíróságnak az az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. Határozatának 28. § (1) bekezdése szerint. Előadjuk továbbá, hogy t. Alkotmánybíróság fenti számon kelt felhívását jogi képviselőnk útján 2015. április 22. napján vettük kézhez, így e beadványunk határidőben kerül előterjesztésre.

7. Előadjuk továbbá, hogy ismerve a felek közötti parázs viszonyt nyilvánvaló, hogy a jogerős végzés haladéktalan végrehajtását fogja kezdeményezni az ellenérdekű fél, ha még eddig nem kezdeményezte. Az ellenünk fogamatba helyezendő végrehajtási eljárás pedig számunkra tetemes költséget, felesleges kiadást jelentene, nem is beszélve arról, ha kérelmünknek megfelelően t. Alkotmánybíróság kérelmünknek helyt adna.

Újfent nem kívánva a t. Alkotmánybíróság elé tárva ügyünk érdemét, e körben mégis kiemelés érdemel, hogy tulajdonképpen valamennyi megtakarításunk, beruházásunk az alperesi ingatlanon van, így egy ellenünk fogamatba helyezésre kerülő végrehajtási eljárás nyilvánvalóan ellehetetlenít bennünket.

Kérjük ezért a t. Alkotmánybíróságot, hogy a panasszal érintett határozat végrehajtására szíveskedjék felhívni az I. fokú bíróságot az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 61. § (1) bek. b.) és c.) pontjai alapján.

8. Csatoljuk jogi képviselőnk részére a jelen peres eljárás kapcsán adott meghatalmazást, továbbá IV. r. felperesi gazdasági társaság cégkivonatát, s a végelszámoló aláírásmintáját másolatban.

9. Nyilatkozunk, hogy nem kívánunk hozzájárulni személyes adataink nyilvánosságra hozatalhoz.

Kelt: Budapesten, 2015. május 21. napján

Tisztelettel:

